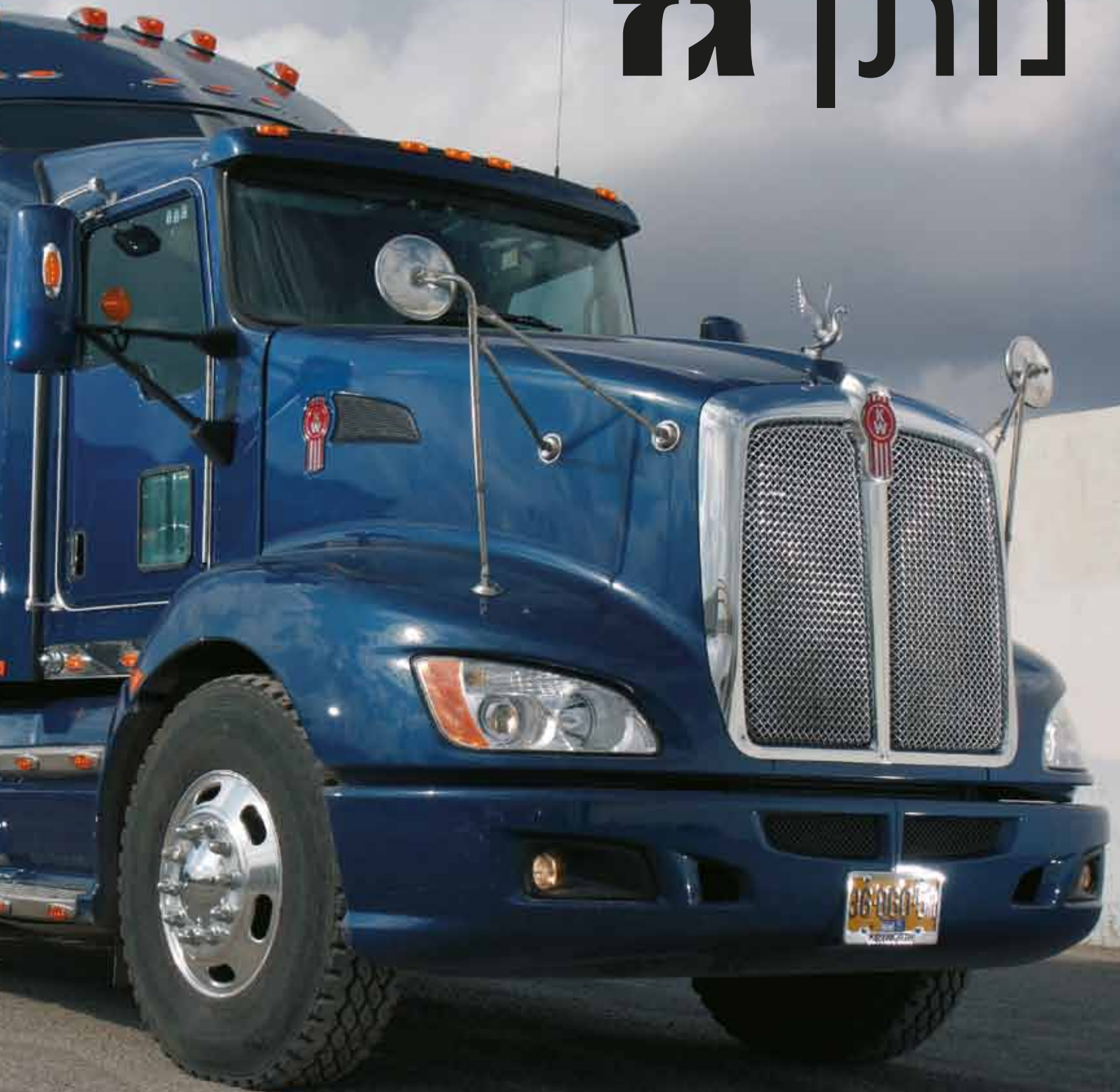

נותן גז

את הקנוורת' המסוקסת
שלו פארוק יאסין לא יחליף
בשום לאפלאפית אירופאית.
מבטי ההשתאות שהוא זוכה
להם חוצים גבולות, מחלוקות
וסכסוכים וגז הבישול שהוא
מוביל מזין נורמליזציה על
אש קטנה בין ישראל לרשות
הפלסטינית

כתב וצילם גלעד ארצי

תגידו מה שתגידו. קשה לעמוד בקסמן של מפל-
צות הניקל והכרום של הדוד סם. תגידו "רועשות"
ואני אטען שהן מפיקות צלילים מעודנים מאי פעם.
תגידו "קופצניות" ואני אספר לכם שכבר מזמן הן
משוככות על ידי כריות אוויר ומושבים פניאומטיים.
כשתקמו את האף על "משאית עם אף": אזכיר
לכם שאף הוא האיבר שנותן לפנים את האופי ול-
גוף - אוויר לנשימה, אדגים לכם את צידוד הגלגלים
המרשים ואחר כך אעשה לכם סיור נדלנ"י בחדר
השינה שמאחור, אשר אמריקאים פטריוטים ייצרו.
לאמריקאים פטריוטים אחרים. ואם כל האמריקן
קומפורט הזה לא ישכנע אתכם, וגם לא כשאפליג
בשבחי אמינות המכלולים... אשלח אתכם היישר
לקבינת ה-T660 ספונת העור של של פארוק יאסין.
שעה בחברתו וגם אתם עשויים להמיר את דתכם, או
לפחות לשנות מעט את דעתכם.

ליאסין (48), אב לשמונה וסב לשתיים מהישוב
זמר הסמוך לבת חפר, יש עבודה עם ערך מוסף פר-
ליטי ואם תרשו לי, גם הומני. מדי יום מספק יאסין
גז לרשות הפלסטינית. את הגז הוא מוביל ממתחם
מכלי הגז הענקי קצא"א (קו צינור אילת אשקלון)
שנמצא דרומית לאשקלון, אל שתי נקודות פריקה
בגדה, אחת בתרקומיא שנייה בנעלין. היום אני מצ-
טרף אליו על קו אשקלון נעלין.

אי אפשר להחמיץ את הקנוורת' התכולה של
פארוק כשהיא ממתינה לי, מתנשאת מלוא קומתה,
בצומת שילת. תעשיית הרכב הכבד האמריקאית מר-
ציאה כעת מתחת ידיה עיצוב מעודן, מעוגל ואוירו-
דינמי מאי פעם, ועדיין קשה לטעות בארץ המקור של
הרכב המוחצן הזה. את הקו העיצובי שובר... הנגרר
מאחור. מיכל חסר ייחוד ויוואלי. זה היה מביך מב-
חינתי לשמוע מפארוק שהנגרר יקר יותר מהגורר. אל
תסתכל בקנקן.

אני מטפס אל בית הפרברים הנייד הזה. משאית

מקרה דלת צד עם פריזר מונח מאחורי מושב הנוהג. פארוק מתגאה ביחידת קירור/חימום בסליפר ללא צורך בהפעלת המנוע של המשאית. 07:40 על כביש 6 עם הפנים דרומה, פארוק מקבע מהירות. יש קרוז קונטרול. מנוע 525 הסוסים נינוח אבל נוכח. גם כשהחלונות סגורים. "היה לי T800 96 עם סליפר, אותו אורך" מספר פארוק. "ההבדל הוא שמים וארץ. זה עולם אחר לגמרי. יחסית לאמריקאי הקודם, ה-T660 שקט, יש לו כוח, יש לו תמרון לא פחות מאירופאי".

הקונסולה גדושת השעונים והמתגים נראית כקרוז קפיט של מטוס קטן. הגאדג'ט החביב על פארוק הוא מסך LCD נשלף חשמלית. לאורך הנסיעה מתנגנים להם על המסך הזה בליל של קליפים וסרטונים. החל מסרטוני תדמית למשאיות אמריקאיות ומטוסי נוסעים, דרך קליפים של זמרים ערביים פופולריים וכלה ב"שיר שיירה" של אריק איינשטיין שפארוק מעיד שהוא "מת על השירים שלו ושל מרגלית צנעני. בשבילי הם קדושים". לא פחות. אבל יש למסך הזה גם שימוש ענייני יותר. פארוק מראה לי את הנוף הנשקף ממרומי חלקה האחורי של הקבינה שם ממוקמת מצלמה זעירה. הוא עושה בה שימוש בעיקר בנסיעה לאחור.

ב-08:00, כשאנחנו חולפים על פני קריית מלאכי, פארוק מספר לי על בנו בן ה-15 שנדבק בחידק המ"שאיית, למורת רוחו של האב. "למרות שאני מנסה להרחיק אותו, בינתיים אני לא מצליח". אני תוהה מדוע

לגבוהים שבטראקרו להתמתח אחרי שנת לילה על כביש 66 בין קנזס לאוקלהומה. שתי מיטות, הע"ליונה מתקפלת. "לטייל - אני נוסע עם המשאית" מגלה פארוק. "אני לוקח את הילדים איתי. נוסע לאילת, לאן שאתה רוצה. יכול להכניס את כל שמונה הילדים פה. יותר נוח מפרייבט. יש לי כל מה שאני צריך. מקרר, טלוויזיה. מה רע לי? והיא צורכת דלק כמו שברולט סוואנה..."

ב-15 יום, מספר לי פארוק. "בניתי אותה בהזמ"נה. כל בורג אני הזמנתי. עשיתי אוטו מיוחד, שאין כזה בארץ ואני לא יודע אם יהיה". ידית ההילוכים הארוכה נחפת לראשון ואף ה-T660 מנתר מעלה. אנחנו בתנועה. מראות על מוטות אלומיניום המ"חוברים לקצה חרטום משדרות לנו מבט ייחודי לאחור. בפנים, קבינה מצופה עור רך, שקערורייתי. בחדר השינה (סליפר) שמאחור מרווח ראש שיאפשר

הקונסולה גדושת השעונים והמתגים נראית כקוקפיט של מטוס קטן

מבינה רק כוח!

משאיות 8X4 החדשות של רנו: הכבדות הכל יכולות

משאיות הפרימיום והקראקס 8x4 החדשות של רנו מעניקות לך מקסימום יעילות במינימום הוצאות. • מנוע עוצמתי עם תיבת הילוכים רבוטית • סביבת נהג מפוארת ומפנקת • אחריות מורחבת עד 4 שנים. **בוא להרגיש את הכוח של הכבדות החדשות.**

ועכשיו
ב-
60
תשלומים גמישים!

טרייד אין

פתרונות מימון
ולסינג תפעולי

מוסכים בפריסה
ארצית

מוקד שירות
1-800-355-123

כל ניצוץ טועה
ידליק כאן
מדורת ענק

⦿ ופארוק פותח במונולוג כואב שכבר שמעתי מנהגים אחרים אליהם התלוויתי. "לו יכולתי להחזיר את הג' לגל אחורה הייתי מתפטר מהענף הזה מזמן. פעם, בי מים הטובים, עוד יכולתי. עכשיו לא. מאוחר מדי. זה לא חיים, והיום זה גם לא כלכלי. לצערי. דואגים לכל העולם אבל לענף הזה, אין מי שידאג. רוב המובילים בארץ טוחנים מים. הרבה הוצאות, תחרות על מחיר ההובלה, כל מיני הגבלות של משרד התחבורה, פה אסור לך ופה חצי מטר פחות, וטונה פחות, ובינתיים מורידים את המחירים ונהגים עובדים על 60 אחוז דלק. זה לא כדאי בכלל. אין פרנסה מהעבודה הזאת." ומה עם המשאית הנוצצת הזו? לא סוג של הצהרת יכולת כלכלית? אני מקשה. "רוב אלה שנוסעים על משאית חדשה" אומר פארוק בלהט "הם אלה שאין להם כסף מזומן לשים על משאית יד שניה. אז אתה קונה דרך הדרך הבנק והבנק מממן אותך 5 שנים. משאית חדשה זה שנתיים שלוש בלי הוצאות. זה הדבר היחידי שמנחם אותך. רכב ישן זה הרבה תקלות והרבה הוצאות. לא שווה."

ב־08:20 אנחנו על הכביש התוחם את אשקלון מדרום. גבעות חול מכוסות שיחים נמוכים, חממות ואזורי תעשייה. חולפים על פני מבשלת קרלסברג. שקט פה היום בזירת נפילות הקסאמים הידועה לשמצה הזו. לוע אחת מארובות תחנת הכוח שבאופק פולט אד לבנבן אפרפר שמשלתב היטב בתפאורת העננות החלקית שבשמיים.

פארוק מספר לי שהוא נדרש לעירונית מתמדת לא

רק מתוקף היותו על רכב כבד, אלא גם מתוקף הוב לת חומר דליק שנכנס תדיר למתחמים אסטרטגיים מאובטחים כמו קצא"א. במהלך הנסיעה הוא מק' פיד לוודא שאף רכב לא נדבק אליו. "אתה לא יכול לדעת מי נוסע אחריו, ומה ידביק לך. מה יצמיד לך לעגלה."

ב־08:25 אנחנו ברחבת הכניסה לקצא"א. משטח אספלט רחב ידיים מול מעגן מלאכותי וים כחול עמוק אל תוך האופק. אני יורד מהרכב, אחר כבוד, להמתנה בבדוק'ה זעיר-מימדים. פארוק נע אל סככת שער הכניסה הראשי והמשאית עוברת בדיקה ביט-חונית מקיפה. אחר כך הוא נבלע בתוככי הקומפלקס ונעלם מן העין.

שעה אחר כך, מאחורינו עשרות טונות של נוזל דליק. הגז הנוזלי נהדף קדימה ואחורה עם כל מה-מורה בכביש, מזעזע את הגורר. פארוק מסביר שזה בגלל שהמיכל לא מלא עד תומו.

10:00 בצומת הכניסה הדרום מערבית לקריית מלאכי הבטן מקרקרת. עוצרים אצל ניסים מ"הפונדק

המחייך". אוטובוס אגד משנות השמונים שהפך לפונדק דרכים עם קליינטורת עוברי אורח וחיילים ממחנה בר לב הסמוך. עבור פארוק, שהתחיל את יום העבודה שלו באישון לילה, זוהי ארוחת צהריים מאוחרת. באגט עם שניצל-ציפס-סלט מחוסל כלא היה. מרכיבים בסיסיים, טריים. קולינריית דרכים לא מתימרת, לא מתחכמת, משביעה.

שוב על כביש 6, עם החרטום צפונה. "לא כל אחד יכול לנסוע על האוטו הזה. צריך להתרגל אליו, לאהוב אותו" אומר פארוק. "אני לא רוצה ולא יכול לעלות על רכב אירופאי בגלל שאני לא שומע את המנוע" הוא מתוודה. "היה לי וולבו, היה לי סקניה, היה לי מאן... תן לי היום אוטו אירופאי בחינם, אני לא מוכן לעלות עליו. אתה לא מרגיש שאתה עובד, לא מרגיש שאתה נוהג. כוח, תימרון, נוחות, יותר נוח לי לישון כאן מאשר בבית. צריכת דלק? אני מוכן להתחרות עם כל אירופאית..."

עולים לעבר מודיעין. ידו של פארוק מונחת על מוט ההילוכים. גיר ידני 18 הילוכים עם חצאים. פא-

נותנים לך כלים להצליח

איווקו פותחת בישראל את

IVECOLLEGE
המכללה הטכנולוגית של IVECO

אנו משוכנעים כי הקמת המכללה וייעודה, יהפכו כל אחד ואחד מכם ואת הענף בכלל למקצועי ומתקדם יותר בתחומו.

לפרטים נוספים טלי: 03-5579627

לנוכח גידול משמעותי בשוק המשאיות בכלל ובנתח השוק של איווקו בפרט, החלטנו בקבוצת נ. פלדמן ובנו בע"מ, לתת כלי מקצועי נוסף לציבור הלקוחות ולנותני השירות. להקים מכללה טכנולוגית בתקן יצרן, בהדרכת מרצים ומדריכים מהשורה הראשונה בתחומם. המכללה תעניק תעודה מקצועית מוכרת.

באיווקו מאמינים במצויינות ובראיה לטווח ארוך.

הליך מכירת הרכב, הוא רק שלב במתן כלים מקצועיים ללקוחותינו. השלב השני הוא דאגה לתחזוקה נכונה בהתאם לסטנדרטים הגבוהים ביותר.

נותנים לך כלים להצליח

נ. פלדמן ובנו
www.feldman.co.il

www.iveco.co.il

לאורך המיכל הנגרר מאחור משוכים 2 פסים כתומים. אלו משאיות שנעות מישראל לתוך הרשות הפלסטינית, וחזרה

וגולשת אל פאתי הכפר נעלין שברשות הפלסטינית. לאורך הרחוב החוצה את הכפר, מושכת הקני' וורת' מבטים. דוכני הירקות דלים, כבשים פשוטי עור התלויים על אנקולי גדולים. כלי רכב במצבי צבירה שונים חונים ללא סדר לצד הדרך. גברים סביב שולחנות שש"בש נועצים מבט, נשים עטויות מטפחות חוצות בחיפזון. ילדים מצביעים לעבר הכלי הכחול הגדול החולף. את תחושת אי-הנוחות האינטימית סטינקיטבית מאזנת ההבנה שהמטען מאחור הוא צורך קיומי עבור התושבים כאן. גם התנהלותו הבריטית של פארוק משרה ביטחון.

המיכלית נכנסת אל תוך מתחם מוקף חומת קיר לא גבוהה. על רחבת אספלט חונות שתי מיכליות. הקנורות' מטפסת אל משטח השקילה. עכשיו המיכלית תנה ארוכה. פארוק מתיישב לשיחת חולין עם העובדים המקומיים. מישהו מגיע עם כוסות קפה שחור חם בכוסות זכוכית קטנות. המאבטחים ממתנינים על יד הטנדר. הזמן חולף בעצליים. עננים אפורים מזליפים טיפות ספורות של גשם ומפנים את מקומם לשמש נעימה. בחלון כמעט שלוש שעות, אחרי כוס הקפה המיידע-כמה, מגיע תורו של פארוק. עובד מקומי מחבר צינורות לבטן המיכלית. ריח גז חריף עולה. כמעט בלתי נסבל. האוויר סביב המיכלית רווי באדי הגז הנוזלי. כל ניצוץ טועה יכול להדליק כאן מדורת ענק. אבל הפריקה עוברת בשלום ופארוק מזדרז לצאת מן הכפר. ב-14:15 הוא שוב בשטח ישראל, נפרד לשלום מהמאבטחים, מנופף לחיילים במחסום.

עוד יום עבודה עבר ואני חושב לעצמי - איזה יופי של משאית. איזה מותק של נהג. סחתיין. ☹

מים. אלו משאיות שנעות מישראל לתוך הרשות הפלסטינית, וחזרה, הוא מסביר. ב-11:00 אנחנו במחסום צה"ל על כביש 446. הקנורות' חולפת מעדנות על פני גבושיות ההאטה. הכיסאות הפנאומטיים שלנו מרחפים מעלה מטה. "כורסאות" ממחר פארוק לתקן. "כורסאות בהזמנה מיוחדת". אל הקבינה מטפס דימה המאבטח, עוטה שכפ"ץ וחמוש בעוזון. מאחור מתייצב טנדר עם מאבטח נוסף. פארוק מתמרן בין קוביות הבטון. המכלית מקפצת על אספלט מצולק, רווי בורות ומהמורות

☹ רוק מתזמן את החלפת ההילוכים בדיוק רב. דושת הקלאצ' נשאר מחוסרת עבודה. הוא משתמש בקלאצ' רק בתחילת נסיעה ובעצירה. את הנסיעה הוא מקפיד להתחיל בהילוך ראשון גם אם מנוע ה-T660 יסבול יציאה מהמקום בהילוך גבוה יותר. פארוק רוצה קלאצ' מאריך חיים. בקנורות' הקודם שלו שרד הקלאצ' 700,000 ק"מ לפני שהוחלף. צומת שילת, מטפסים לעבר קריית ספר. פארוק מצביע על משאיות החולפות בנתיבים ממול. לאורך המיכל הנגרר מאחוריהן מסומנים שני פסים כתום

חדר השינה מציע מיטות קומותיים ומרווח ראש נדיב